

[Undervisnings- og forskningsministeren]

så kostbart, at man næsten ikke får noget for pengene. Vi må dog have lov at spørge: Hvordan får vi mest for pengene?

Jeg kan godt røbe, at når det ærgrer mig lidt, at De Radikale her som på enkelte andre punkter vælger at bruge pengene de forkerte steder, så er det, fordi der inden for det felt, vi taler om, faktisk er nogle steder, hvor man med fordel vil kunne give lidt smørelse. Tænk på den aktivitet, der hedder Åbent Universitet, som jeg mener vi skal udvide, så det hedder Åben Uddannelse. Tænk på det, der hedder fjernundervisning. Tænk, hvor meget vi kunne gøre for at bringe vores arbejdspladser i forbindelse med vores skoler og bringe folkeoplysning ind i menneskers hjem, så det også kan komme dem til nytte, der sidder langt fra bycentre. Tænk, hvilke øgede muligheder vi kunne give især dem, der var gået tidligt ud af skolen, hvis vi satsede lidt mere på det. Der fik vi virkelig noget for pengene. Jeg synes, vi får for lidt for pengene her.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg er godt klar over, at det er det med penge, der bekymrer ministeren. Det er jo heller ikke ubegrundet. Vi deltager såmænd gerne i bekymringen for, hvordan vores udgiftsudvikling forløber.

Kan ministeren bekræfte, at i dette sene efterår, da finansloven skulle vedtages, og hvor Det Radikale Venstres udgangspunkt var, vel i øvrigt ligesom regeringens, uændret udgiftsniveau, havde vi det synspunkt – havde vi haft ordentlig indflydelse, som vi ellers har haft, ville vi have fastholdt det – at var der råd til at bruge nogle flere penge, så skulle de bruges til uddannelse, uden at jeg i øvrigt skal holde et nyt langt foredrag om, hvorfor det er vigtigt? Regeringen og dens partier og Socialdemokratiet brugte pengene til pensioner, og det var milliardbeløb.

Derfor mener jeg ikke, man kan bebrejde Det Radikale Venstre, at vi ikke er omkostningsbevidste, at vi ikke har holdning til de her ting. Vi prioriterede det, vi i hvert fald fandt var vigtigst. Inderst inde tror vi på, at ministeren var mere enig med os end i det, der blev resultatet af finansloven. Jeg synes, jeg ville have sagt det.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Så skulle Det Radikale Venstre have ladet være med at pålægge regeringen at lave forlig med Socialdemokratiet. Da der nu blev brugt for mange penge før jul, er det så ikke et argument for, at vi skal være ekstra omhyggelige med at få nok for de ekstra penge, vi giver ud fra nu af? Det synes jeg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om folkeskolens undervisning af fremmedsprogede elever.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 23/2 88).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):**

Forslaget bygger på princippet om den enkelte indvandrers ret til at udvikle en flerkulturel kompetence.

Efter ministeriets opfattelse opfylder den gældende ordning af folkeskolens undervisning denne målsætning, så langt som det er realistisk muligt. Der gives nemlig eleverne understøttelse til at udvikle kompetence i det danske samfund gennem særligt tilrettelagt sprogundervisning i dansk samt eventuelt tillige faglig støtteundervisning.